

Motion till riksdagen 2009/10:Ju295

av **Else-Marie Lindgren (kd)**

Brottsoffers situation

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om vikten av en uppföljning och utvärdering av Rikspolisstyrelsens nationella handlingsplan.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att se över avgiften till Brottsofferfonden.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att se över regelverket för brottsskadeersättningar.

Uppföljning av Rikspolisstyrelsens nationella handlingsplan

Runtom i Sverige finns det många brottsofferjourer som erbjuder stöd och hjälp till människor som varit utsatta för brott. En rad åtgärder och reformer har genomförts på senare år för att förbättra brottsoffrens situation. Bättre ersättning och utökad rätt till målsägandebiträde har införts.

Sedan 2001 är polisen skyldig att informera brottsoffer om att de har rätt att få kontakt med den lokala brottsofferjouren. Undersökningar visar att alla polisdistrikt inte är lika bra på att tillfråga brottsoffer om deras behov av stöd och hjälp.

Rikspolisstyrelsen har upprättat en nationell handlingsplan som bl.a. innebär att polisen själv ska ta reda på hur brottsoffer upplever polisens bemötande. Handlingsplanen har hittills inte lett till någon genomgripande förändring. Det krävs därför en uppföljning och utvärdering av Rikspolisstyrelsens nationella handlingsplan. Rikspolisstyrelsen ska ha samlat in underlag för att kunna genomföra en SCB-undersökning där brottsoffer ska tillfrågas direkt. Tanken är att detta arbete tillsammans med andra åtgärder ska leda till ett bättre bemötande av brottsoffer. Detta är bra, men det krävs också en mer omfattande uppföljning av handlingsplanen.

Fel! Okänt namn på

Förhöjd avgift till brottsofferfonden

Sedan många år blir den som döms i en svensk tingsrätt för ett brott där fängelse ingår i straffskalan skyldig att erlægga 500 kr till Brottsofferfonden som förvaltas av Brottsoffermyndigheten i Umeå. Summan har varit konstant i över ett decennium. Fonden används till att stödja olika projekt med brottsofferstödande inriktning, vittnesstödsverksamheten vid landets alla tingsrätter – som är beslutad av regeringen i början av 2000-talet – samt forskning inom det viktimologiska området. Fokuset på det brottsofferstödande arbetet har de senaste åren blivit skarpare, vilket är nödvändigt då det finns få ställen för den brottsutsatte att söka stöd. Konsekvenserna av brott är långt större än vad man vid första anblicken kan ana. Ta som exempel den som blivit utsatt för väpnat rån på sin arbetsplats. Att arbeta i kassan och få ett vapen riktat mot huvudet sätter spår för livet och innebär inte sällan att den personen inte kan återgå till liknande arbete, vilket riskerar att bli en dryg kostnad för samhället.

Den som kör för fort på våra vägar riskerar att få betala böter på 1 000 kr och mer. Att den som utsatt andra för brott ska ansvara för att rehabiliteringen av dessa personer blir så kvalificerad som möjligt måste anses högst rimligt. Därför är det hög tid att förändra dagens belopp på 500 kr så att det står i proportion till t.ex. just fortkörning, eftersom även det sätter andras liv i fara. Regeringen bör undersöka förutsättningarna att höja avgiften till Brottsofferfonden.

Brottsoffer utan ersättning när barn begår brott

När den som begår ett brott är minderårig minskar chansen till ersättning för den som blivit utsatt för brottet. Det är naturligtvis inte rimligt att den enskilde ska drabbas på detta sätt. Den som blivit utsatt för ett brott av en minderårig har, när de sökt pengar hos Brottsoffermyndigheten, blivit hänvisade till att stämma brottslingen för att på så sätt få skadestånd. Detta är dock riskfyllt och kan istället leda till höga rättegångskostnader för den som stämmer. Reglerna är på pappret inte beroende av åldern på den som begått brottet när det gäller chansen att få ersättning från Brottsoffermyndigheten, men i praktiken finns det en skillnad. Om gärningsmannen är minderårig prövas inte skadestandsfrågan i något brottmål. Det hela kan också vara beroende av att en undersökning avslutas innan ett brott är helt utrett och att den misstänkte överlämnas till sociala myndigheter. Jag anser att regelverket för brottsofferersättningar måste ses över så att inte enskilda brottsoffer hamnar i kläm.

Stockholm den 1 oktober 2009

Else-Marie Lindgren (kd)